

ANNO 1746. cietri, Derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Dat. Romae apud S. Mariam Majorem Anno Incarnacionis Dominice MDCCXLVI. viii. Idem Septembris, Pontificatus Nostri Anno Sexto.

D. Cardinalis Passioneus.

J. Datarus.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco + Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

LITERE

Jam edita adversus Confessarios exquirentes a Penitentibus Complicum nomina, confirmantur, & ampliuntur.

BENEDICTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Ab eius in administrando Penitentia Sacramento indultus.

AD eradicandum pravum zizanii fermen, quod ab adversario generis humani in Agro Domini sparsum, per Lustrantia primium Regiones pullulare comperit fuerat, ubi nimirum apud nonnullos Confessarios, in administrando Sacramento Penitentiae, pervertita quaedam & absurda praxis, Ecclesiasticis Regulis contraria, eidemque Sacramento iniuriosa, & ad avergendos Fideles ab ipsius salutifero usu quammaxime tendens, introduci coeperat; pro imposito Nobis vigilandi debito, Apostolicas in forma Brevis Literas direximus Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, per Portuagaliam & Algarbium Regna atque Ditiones constituitis, quas deinde per alias Nostras sub plumbo expeditas Literas, nupor, quarto nimirum Nonas elapsi mensis Junii, confirmavimus & innovavimus, adjectis nonnullis ordinationibus & declarationibus, quas ad meritam penas tam delinquentibus, quam contrarium tenentibus, five docentibus, irrogandas, & ad regnum, adversus eos procedendi ordinem in praedictis Regnis, & Ditionibus servandum, opportune expedire in Domino judicavimus.

Alitis Literis sanctissimi Domini Nostri damantur tus fuit.

Earum autem Literarum, quas ad hujusmodi erroris & absum reprobandem primam edidimus, hic tenor sequitur: integrorum Literarum Sanctissimi Domini Nostri relata. in Tom. I. Constit. CXXXIV. fol. 325.

Quoniam vero nullam Pastoralis vigilantiae cautelam superfluum esse ducimus, ubi de Fidelium animarum pernicie, deque subvertenda sanae doctrinae integritate & recta Sacramentorum administratione, periculum subesse dubitetur; neque vero ignoramus, alibi quoque auditas esse penitentium querelas de importanis nonnullorum Confessorum perquisitionibus, pro investigandis complicum nominibus aliisque notitiis; juxta praxim in praesentis Nostris Apostolicis Literis relata, tam atque damnata; erroneas vero quorundam Doctorum hac de re opiniones, vel pravas aliorum recte opinantium interpretationes & applicationes, in eisdem Literis enunciatas; aliquibus aridioribus; nec satis eliminatas reputari per ipsas praemissas Literas, quas, utpote ad Lustrantia Regnorum atque Ditionum opportunitatem accommodatas, & pro iidem solummodo emanatas, generalis definitionis, & legis vim auctoritatemque habere, ab aliquibus temere negatum fuit. Ideo Nos, Motu proprio, atque ex certa scientia, hujusmodi Nostrae generalis sanctionis tenore, ac de Apostolica potestate Nostrae plenitudine, eandem praesentis Literas iterum confirmantes & roborantes, decernimus & de-

Didaram Literarum confirmatio necessaria.

Vnde praesentibus confirmantur ad omnes ubique locorum extenduntur.

claramus, memoratam praxim in se ipsa, & ubique locorum ac temporum, Apostolica auctoritate reprobata, atque damnata esse, & ceteri debere; nec ulli licitum esse contra doctrinam in praefato Nostrae Brevi contentam docere, scribere, aut loqui, eamque impugnarere, aut pervertere interpretari, vel ipsi adu contraire; sub penis adversus tuentes, asserentes, aut tradentes opiniones scandalosas, perniciosas, & uti tales a Sede Apostolica rejectas & condemnatas; & respective adversus contrarietas mandatis Apostolicis, & Ecclesiasticis sanctionibus statutis atque praescriptis.

Decernentes eandem praesentis, nec non praesentis Nostras Apostolicas Literas, nullo ex capite, colore, aut praetextu, de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, aut alio quolibet defectu notari, impugnari, aut in controversiam vocari posse; sed semper firmas, validas, & efficaces existere, & perpetuo fore, atque omnes ubique Terrarum cujusvis status, gradus, ordinis, praesententiae, & dignitatis, & tam saeculares, quam quorumvis etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicae immediate subditorum Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum Regulares, quocumque privilegio munitos; aliosque etiam speciali mentione dignos, asserere & arctare, ac suos ubique plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus & singulis, ad quos spectat, seu pro tempore spectabit, exacte & inviolabiliter observari debere.

Sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, & contra haereticam pravitatem Generales Inquisitores, Legatos quoque de Latere, & Apostolicae Sedis Nuntios, aliosque quoslibet quacumque auctoritate & potestate fungentes, & functores, sublata eis, & eorum cuilibet aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus quibusvis Apostolicis, & in Universalibus, five Provincialibus, aut Synodalibus Conciliis editis generalibus, five specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis cuicumque Personae, five Ordini, Instituto, Societati, & Congregationi, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibuslibet clausulis, atque decretis, etiam motu, & Apostolica potestate plenitudine simulibus, in contrarium forsitan concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialiter & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales habenda, aut alia exiussa forma ad hoc servanda foret, tenores praedictos pro sufficienter, & de verbo ad verbum expressis & insertis, formatque hujusmodi pro plene & exacte observatis habentes, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus.

Ut autem eadem praesentis, & in eis contenta quaecumque, ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis illorum ignorantiam praetendere possit; volumus eandem per aliquem, seu aliquos ex Curatoribus Nostris ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, ac Cancellariae Apostolicae, & in acie Campi Florae, aliisque consuetis Urbis locis publicari, earumque copias ibidem affigi, & affixas relinqui; quae sic publicatae & affixae, omnes & singulos, quos concernunt, ardent & afficiant, non secus ac si eorum unicuique personaliter intimatae & notificatae fuissent; quodque earundem praesentium Transumptis five exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personae in Dignitate Ecclesiastica constitutae, munitis eadem prout fides adhibetur in iudicio & extra illud, ubique locorum, quae adhibetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensa.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc sanctionis Nostrae confirmationis, reprobationis, condemnationis, prohibitionis, sanctionis, & voluntatis infringere, seu eidem ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno

PONT. A. VI.

Clausula pro generali, & peripetua litterarum obsequia.

Derogatio.

De effectu publicationis, & executionis auctoritatis.

Dat. Pont. an. VII. die 28. Sept. 1746.

PONT. A. VII. no Incarnacionis Dominicae MDCCXLVI. IV. Kalendas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Septimo.

D. Card. Passioneus, J. Datarus.

Jo. Florius Substitutus.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

J. B. Eugenius

Loco + Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Public. die 5. Octobris Anni 1746.

DISTINCTIO

Inter Causas Rotaes, & Praelatas, ac Jura Notariorum scribendi, & aditandi in illis respective praerogantur; & nova methodus statuitur in Auditorio Rotae observanda, pro celeriori Causarum expeditione.

BENEDICTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

JUSTITIAE & pacis custodes, & adfectores, non solum in universa Ecclesia Christi, sed etiam in subiecta gubernio nostro Republica, a Deo constituti, in id libenter studia nostra conferimus, ut unicuique jus suum aequaliter reddatur; ut negotiorum, & Causarum, quae in Romana potissimum Curia tractantur, & agitantur, ordinatissima ratio constet; sublatisque rerum confusio-nibus, & noxiis dilationibus, iudiciales controversiae non minus rectum, quam expeditum cursum, & finem obtineant.

Sane, cum olim unumquodque Romanae Curiae Tribunal, proindeque Causarum quoque Palatii Apostolici Auditorium, suos proprios haberet Notarios, & dumtaxat Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, ac ipsius Curiae Praelati, quibus per speciales Romani Pontificis Commissiones peculiarium Causarum cognitionem inter-dum delegari contingerat, certos ac proprios Notarios non haberet; ideoque quilibet ipsorum ad scribendum, & aditandum in Causis Commissariis hujusmodi quem-cumque maluisse Notarium pro arbitrio suo assumere soleret; sed recordationis Julius Papa II. Praedecessor Noster per suam perpetuo vulturam Constitutionem, sub datum Kalendis Decembris Pontificatus sui Anno Quinto, de Fratrum suorum tunc existentium Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium consilio, & assensu editam, quae incipit: Sicut prudens, Collegium centum & unius Virorum, qui Scriptores Archivii praedictae Romanae Curiae nuncuparentur, Apostolica auctoritate creavit, & instituit; quos quidem Scriptores voluit, & mandavit Notarios deinceps esse omnium Iudicum Commissariorum in Urbe, exceptis tantummodo ejusdem Romanae Curiae Iudicibus Ordinariis, vel Delegatis, habentibus Notarios proprios, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, quoad Causas coram eis vertentes, eisque commissas; in quibus quilibet eorum Notarios, quos mallet, dummodo essent authentici, & legitime creati, eligere & deputare valeret. In Mox etiam per alias suas Literas, Idibus Decembris ejusdem Anni datas statuit & declaravit, quod Iudices Commissarii praedicti ad scribendum in Causis, & Li-tibus eis Apostolica auctoritate commissis, & committendis quibuscumque, & coram eis vertentibus, praedictis Scriptores Notarios Aduariis omnino ut debe-rent, nec alios ad scribendum in illis coram se ad-mittere possent.

Postmodum Sanctae memoriae Pius Papa VI. etiam Praedecessor Noster antedictam Julii II. Constitutionem confirmans, ac etiam ad Sanctae Romanae Ecclesiae Car-bullar. Rom. Bened. XII. Tom. II.

Collegium Scriptorum Archivii a Julio II. est-gitum.

Cam privativo iure scribendi in Causis Commissariis.

Quoad a Pio V. extenditur ad causas etiam Cardinales commissas.

dinales amplians, & extendens, per Schedulam sui Motus proprii, sub datum videlicet quindecimo Kalendas Augusti, Pontificatus sui Anno quarto, propria manu signatam, inter alia concessit & statuit, ut deinceps in omnibus, & quibuscumque Causis coram praedictis Iudicibus, etiam Cardinalibus, quomodocumque habendis & agitandis, Collegium ipsum Scriptorum Archivii Romanae Curiae Notarios idoneos, qui in ejusmodi Causis scriberent, constituere deberet, nulli-que omnino ipsorum Iudicum, etiam Cardinalium, alios Notarios, etiam dicti Archivii Scriptores, in Causis hujusmodi pro arbitrio constituere possent; sed eos dumtaxa tassumere tenerentur, quos Collegium praefatum suo ex gremio in genere, vel in specie duxisset eligendos.

Etsi autem ex ipsarum Constitutionum serie plane appareat, jam tunc id esse constitutum, ut jus scriben-di, & aditandi in Causis, quae Auditorio Rotae com-mittuntur, ad ipsius Rotae Notarios, ut antea, pertineat; in aliis vero Causis quae committuntur in Curia Praelatis, & Cardinalibus, vel etiam Congregationibus particularibus, scribere & aditare debeat Notarius a Collegio Archivii praedicti deputatus, quod etiam con-firmatum dignoscitur a recolende memoriae Praedeces-sore Nostro Urbano Papa VIII. qui per suas Literas in forma Brevis, datas die xxiii. Februarii Anni MDCCXXI. Pontificatus sui Anno octavo, auditis Partibus in Signatura sua Gratiae, die rv. ejusdem men-sis Februarii habita, Apostolica auctoritate declaravit, Causas pro tempore committendas Causarum Palatii Apostolici Auditoribus, Praelatis, five cum clausula: Etiam extra Rotam, & absque participatione Rotae, five absque clausula hujusmodi, spectare ad Officium Ar-chivii praedicti, ejusque Notarium in illis scribere de-bere; in Causis vero committendis Auditoribus praedi-ctis, etiam extra Notam, & absque participatione Notae, non tamen uti praelatis, jus scribendi esse penes ejusdem Rotae Notarios.

Hactenus tamen nemo Romanorum Pontificum Prae-decessorum Nostrorum, genera Causarum hujusmodi, secernendo, constituit, quoniam Causae Auditoribus Romae, uti Auditoribus, sint committendae, quae au-tem aliis praedictae Curiae Praelatis, vel ipsius Rotae Au-ditoribus, non uti Auditoribus, sed uti Praelatis, com-mitti possint. Quamvis enim, sicut accepimus, pia memoriae Clemens Papa VIII. Noster etiam Praedeces-sor hujusmodi definitionem, & separationem aggressus Schedulam quamdam sui Motu proprio sub datum Tusculi Kalendis Octobris Pontificatus sui Anno deci-mo propria manu signaverit; in qua singula Causarum genera expresserat, quae ad praefatum Rotae Tribunal, privative quoad alium quemcumque Romanae Curiae Iudicem, pertinere volebat: Haec tamen Schedulam un-quam Legis vim, auctoritatem, & efficaciam habuisse dignoscitur; quum nec super ea debita Literarum Apo-stolicarum expeditio sequuta fuerit: sed ipsa dumtaxat in Regestis Supplicationum Datariae Apostolicae reman-ferit: Neque vero deinceps Causarum Rotalium a Prae-latis distinctio ad praescriptum relate Schedulae, sed juxta consuetudinem & usum Curiae, ut antea, pro-cesserit. Quinimmo quum olim, pro parte Collegii No-tariorum Rotae, similis memoriae Alexandro Papa VII. Nostro item Praedecessori humiliter supplicatum fuerit, ut plenam executionem, & observantiam praedictae Schedulae, juxta omnem illius seriem, & contentiam, praecipere dignaretur; idem Alexander Praedecessor instantiam hujusmodi rejecit, edo desuper rescripto: Nihil innovari.

Verum ex hoc ipso, quod hujusmodi Causarum di-stinctio nullius certe legis stabiliti ordinatione firmata, stylo dumtaxat, & consuetudini in praedicta Curia pro tempore vigentibus inniti consuevit; facile adducimur, ut credamus, aliquas variationes, & innovationes, quoad ipsius divisionis observantiam, successu temporis induci potuisse; quum, & saepe alias in Signatura No-stra Justitiae, super eadem observantia, & consequen-ter super competentia Tribunalium, & Iudicum in Causis particularibus, audita fuerint controversiae, & ipsi Tribunalium, & Iudicum respective Notarii, pro suo quisque jure, & interesse, Pontificiam Praedeces-sorum Nostrorum, & Nostram providentiam improbare-

ANNO 1746. Et ipsi Col-legio dante facultate etiam gendi Nota-rios Aduari-arios.

In scribendi regularitate Causarum & Tribuna-liam.

Sed Causa-rium parti-cularium non-dum certa lege statuta.

Moras pro-priae hac de re a Clemen-te VIII. in-gnatus.

Vim Legis, & effectum non obtinuit.

De necessitate hujusmodi Legis concedenda.

Causa coram Pontifice in Signatura & Col-

ANNO 1746.

& Collegium Scriptorum Archivi prædicti ex altera Partibus, orta fuerit lis, & controversia de, & super Causarum diversis valoris, & generis, nec non juris scribendi in illis, respective pertinentia, Nos hujusmodi controversiam, ad Nos, & ad Signaturam nostram Gratia avocantam, in ipsa Signatura coram Nobis die XIX. elapsi mensis Julii habita examinavimus, & rationibus hinc inde deductis mature seduloque perpensis, tunc quidem rescribendum duximus, quod data foret resolutio in Camera: simul autem animo constitutum, veterem non scriptam prædictæ Curie consuetudinem ad Legem scriptam redigere; ut quum, ad tramites hujusmodi Legis, in posterum evidenter apparuerit, quænam sint Causæ, quæ, utpote graviores, committendæ sunt Auditorio Rotæ, ut ibi collegialiter plurimum Personarum examine, & iudicio deciderentur; quæ sint aliæ, quæ, tamquam minus graves, aliis Romanæ Curie Prælati extra Rotam, vel etiam ipsius Rotæ Auditoribus, non uti Auditoribus, sed uti Prælati, committi debent; jam dubitari nequeat, quibus in Causis prædictæ Rotæ Notariis, vel potius Archivi Notario, scribendi ius respective competat.

Itaque nunc stabili, & congruo rerum ordini, nec non omnium in præmissis interesse habentium indemnitati consulere volentes, prædictamque controversiam penitus & omnino extinguentes, ac utrique Parti perpetuum silentium desuper imponentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac Nostra perpetua vultura Constitutione statuimus, & declaramus, Causas omnes graviores, quæ in Romana Curia, tam in Tribunali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Nostris, & Romani pro tempore Pontificis in Urbe, ejusque Districtu, Vicariis in Spiritualibus Generalis, quam in Tribunali Causarum Curie Camera Apostolicæ Generalis Auditoris, in prima instantia judicatur, & definitæ fuerint, in secunda, seu alia ulteriori instantia nullatenus Prælati extra Rotam, nec ipsius Rotæ Auditoribus, uti Prælati, sed quidem tam in petitorio, quam in possessorio iudicio; eisdem Rotæ Auditorio omnino esse, & fore committendas. Ubi vero Causæ graviores hujusmodi ad Romanam Curiam delatae fuerint in gradum Appellationis Sententiæ, & Judicatis quorumcumque iudicium de Partibus, decernimus, liberum quidem esse Parti appellanti, pro suo arbitrio, vel eas immediate ad ipsam Rotam Auditorium committi facere, vel, si maluerint, ad prædictam Cardinalem Vicarium, seu ad Causarum Curie Camera prædictæ generalem Auditorem, juxta horum duorum Tribunalium congruas facultates, appellationem interponere: Verum deinde, si ulteriori appellationi locus sit, volumus eas prædictæ Rotæ Auditorio, nunquam autem Prælati extra Rotam, neque ipsi quidem Rotæ Auditoribus, uti Prælati, committi posse.

Contra vero Causæ minus graves, super quibus in prima instantia in alterutro Tribunalium prædictorum Romanæ Curie, nimirum Cardinalis Vicarii, aut Causarum Curie Camera Apostolicæ Generalis Auditoris, definitive pronuntiatum fuerit, volumus, atque statuimus, ut in gradu appellationis, tam in iudicio petitorio, quam in possessorio, omnino committi debeant Prælati extra Rotam, vel etiam ipsi Rotæ Auditoribus, non tamen uti Auditoribus, sed dumtaxat uti Prælati; Quod si Causæ hujusmodi a Judicatis, & Sententiis iudicium de Partibus ad ipsam Romanam Curiam delatae sint, primo quidem in gradu appellationis earum cognitio ad Cardinalis Vicarii, aut præfati Auditoris Generalis Tribunal, juxta utriusque Tribunalis respectivas facultates, spectet, atque pertineat: In ulterioribus vero Instantiis, quatenus ipsis locus sit, hujusmodi Causæ omnino committi debeant Prælati extra Rotam, vel etiam ipsius Rotæ Auditorio: Salva nihilominus Partibus colligantibus facultate recurrendi ad Signaturam Nostram Justitiæ in casibus purgationis Spolii, attentatorum, & nullitatis prædictorum iudiciorum, aliorumque Decretorum, & Actorum, quorum propterea circumscriptio coram eadem Signatura Justitiæ petatur, in quibus sane casibus, integrum sit eidem Signaturæ, prædictas Causas minus graves committere alicui ex Prælati, aut eas

Quæ darentur tam Legi per præfatos statuenda.

Notariis ad iudicium Rotæ Causas graviores in Urbe iudicatas in secunda, & ulterioribus instantiis.

In ulterioribus vero instantiis cum privatis.

Causas minus graves in Urbe iudicatas, & ulterioribus instantiis, Prælati extra Rotam.

Sed illas de partibus in secunda instantia Cardinalis Vicario, five A. C.

Prælati autem in ulterioribus.

Salvis facultatibus Signaturæ Justitiæ.

remittere ad Cardinalem Vicarium, aut Causarum Curie Camera prædictæ Generalem Auditorem, prout ipsarum Causarum qualitates, & didicimus, Tribunalium facultates respective exegerint.

Porro Causæ graviores, & consequenter Rotales, & non Prælatiæ, ut supra censentur, & censeri debeant Causæ omnes, in quibus agitur de Jurisdictionibus, exemptionibus, adoptionibus, sponsalibus, filiationibus, legitimatibus, præmunitis, & præcedentiis, Juribus quoque Patronatus, aliisque honorificis nominandi, eligendi, conferendi, & similibus: Causæ quoque servitutis personalis, & generaliter omnes, & singulæ Causæ pecuniariæ & profanas, tum Citramontanæ, tum de Partibus ultra Montes positis, infra scriptam summam respective attingentes, Citramontanæ nimirum, si & quatenus earum valor, & æstimatio ad summam, & quantitatem quingentorum scutorum auri, alia vero de Partibus ultra Montes, dummodo ipsarum valor, & æstimatio ad summam mille scutorum auri similia, respective ascendat.

Item Causas graves, & consequenter Rotales, ac minime Prælatiæ, ad præmissorum effectum, decernimus intelligendas esse & fore Causas illas Beneficiales, in quibus agitur de Titulo Beneficii, ac de Jure in re, vel ad rem, nempe ad ipsum Beneficium, sicut etiam Causas super Pensionibus Ecclesiasticis, aut super reservationibus fructuum, reddituum, & proventuum Beneficiorum Ecclesiasticorum; quoties annuus valor Beneficii litigiosi, ac respective annuus Pensio; aut quantitas fructuum reservatorum, summam viginti quatuor ducatorum auri de Camera excedat; easque præterea Causas, in quibus agitur de primis Dignitatibus Ecclesiarum, nempe de Dignitate post Pontificalem majore in Cathedralibus, aut de Dignitate principali in Collegiatis Ecclesiis, ejusdemque valoris Dignitas hujusmodi existat, omneque hujusmodi Causas, utpote graviores, inter Rotales, non autem Prælatiæ, volumus accenseri.

Graviores itidem Causas esse declaramus, & censeri debere statuimus omnes Causas Matrimoniales, tam super scilicet Matrimonio, quam super divorzio; nec non Causas omnes super nullitate Professionis Regularis emissa; & has quidem nunquam Prælati, neque Rotæ Auditoribus, uti Prælati, quantumvis accedente consensu Partium, committi volumus; sed aut ipsi Rotæ Auditorio committi, aut a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium interpretantibus, & executioni Decretorum Concilii Tridentini præposita, vel etiam, quoad causas nullitatis Professionis prædictæ, a Congregatione eisdem S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, pro arbitrio, & ad electionem Partis appellantis, seu recurrentis, cognosci & definiti mandamus; non obstantibus, quoad Causæ hujusmodi de sui natura & qualitate, Processum iudicarium, atque etiam formale Testium examen, exigant vel requirant; quemadmodum, quoad Causas Matrimoniales hujusmodi, Nos dudum per aliam Nostram Constitutionem quæ incipit: *Dei miseratione* Tertio Nonas Novembris Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXI, Pontificatus Nostris secundo, editam, statuimus & ordinavimus.

Causas autem minus graves, adeoque Prælatiæ, & non Rotales, ut supra, censendas esse & fore decernimus omnes Causas pecuniarias, aut profanas, quarum valor vel æstimatio, quoad Citramontanæ, summam quingentorum scutorum aureorum, quo vero ad Causas de Partibus ultra Montes, mille scutorum auri similia summam non attingat: Itidem Causas Beneficiales, aut super Pensionibus Ecclesiasticis, seu reservationibus fructuum Beneficiorum Ecclesiasticorum, ubi valor annuus Beneficii, aut annuus Pensio, vel quantitas fructuum reservatorum, summam viginti quatuor ducatorum auri de Camera non excedat; ac dummodo non agatur de Dignitate post Pontificalem majorem in Cathedrali, aut principali in Collegiata Ecclesia.

In Censuum autem, Canonum, & Servitutum Causis, ut pro earum valore æstimando, ac determinanda consequenter earum pertinentia, certam si militer, & æquam regulam, & normam tradamus decernimus, atque statuimus, ut ubi agatur de Censibus

PONT. A. VII.

Quæ causæ censentur si graviores.

De causis Beneficialibus.

De causis Matrimonialibus, & super nullitate Professionis Regularis.

De causis Prælatiæ committentibus.

Causas minus graves quarum censenda sint.

Quæ ratione æstimandæ sunt uti Causarum super Censibus, Servitutibus.

PONT. A. VII.

bus redimibilibus, & ad formam Constitutionis prædicti Pii Papæ V. creatis seu constitutis, & Censibus ipse in controversia versetur, attendenda et quantitas, seu valor fortis, five proprietatis Censuum hujusmodi: Ubi vero controversia sit de aliquo Censu reservatiivo, Canonæ, Livello, aut aliqua annua, & perpetua præstatione, tamquam debita ex certo fundo, tunc volumus haberi rationem valoris ipsius fundi, super quo, five ex quo hujusmodi Census, seu Canon, Livellum, aut præstatio, constituta, reservata, seu alias quoquo modo debita fuerint: In Causis autem Servitutis realis aut mixtæ, considerandum esse volumus valorem prædicti, super quo Servitus ipsa contenditur: Ad hoc nimirum, ut singulæ Causæ hujusmodi, pro earum respectiva æstimatione, & prout ex partibus citra, vel ultra Montes fuerint, juxta ea, quæ in superioribus præscriptis, Rotaes, aut Prælatiæ censentur.

Volumus tamen, atque concedimus, ut, salvis exceptis, ut supra, Causis Matrimonialibus, & super nullitate Professionis, in quibus ne consensus quidem Partium erit attendendus, in cæteris omnibus Causis prædictis, licet & integrum sit Partibus colligantibus inter se concordare, & consentire, quod Causa etiam minus gravis, & de sui natura, & qualitate, ut prædictimus, Prælatiæ, Auditorio Rotæ committatur; & e converso, quod Causa etiam gravior, & de sui natura, ut præscriptimus, Rotalis, committatur alicui Prælati extra Rotam; Utque ad hujusmodi effectum consensus Partium attendatur: Hoc tamen statuentes, consensu hujusmodi a legitimis earundem Partium respective Procuratoribus expresse præstitus appareat a tergo Commissionis, nec aliter: Ac decernentes, quod quoties Partes colligantibus consentiant, ut causa aliqua gravis, & de sui natura Rotalis, ut supra, alicui Prælati committatur, possit quidem in Causa ipsa vim talis consensus committi cuiuslibet Prælati in Curia extra Rotam, nunquam autem alicui ex ipsius Rotæ Auditoribus, uti Prælati.

Quod autem attinet ad Causas, quæ ad Forum Curie Capitoli, ex præscripto Statutorum Urbis, & privilegiorum Populi Romani, pertinere dignoscuntur, declaramus Causas hujusmodi tam graves, quam minus graves, nunquam ab ipsa Curia Capitoli avocari, nec nisi accedente, ut supra, communi omnium Partium colligantium consensu, prædicto Auditorio Rotæ, aut alteri cuiuscumque iudicis extra, Rotam committi posse.

Causis itaque Rotalibus a Prælatiis sic, ut præmissimus, distinctis atque discretis, consequens est, ut pertinentiam quoque Juris scribendi, & actitandi in prædictis respective Causis congrua ratione sceremus: Quocirca statuimus, & simili modo declaramus, atque decernimus, Jus scribendi, & actitandi in singulis respective Causis, Notario, seu Notariis illius Tribunalis, vel iudicis, cui singulæ Causæ pro tempore commissæ remaneant, omnino competere, affectumque esse, & fore: Ita ut in omnibus, & singulis Causis, five ob earum naturam, five propter Partium colligantium consensu prædictæ Rotæ Auditorio pro tempore commissis, & committendis, ipsius Rotæ Notariis, privative quoad cæteros quoscumque Notarios, etiam Collegii Scriptorum Archivi, & Curie Capitoli: Contra vero in omnibus, & singulis Causis, quæ ob earum naturam, vel de Partium colligantium consensu, Prælati extra Rotam, vel, tamquam de sui natura Prælatiæ, eisdem Rotæ Auditoribus, non uti Auditoribus, sed uti Prælati, commissæ fuerint, Notariis Archivi, privative quoad alios quoscumque, & signanter quoad Rotæ, & Curie Capitoliæ Notarios, scribere debeant, & actitare.

Item prædictus Archivi Notarius, privative quoad quoscumque alios, scribere debeat in Causis cuiuscumque qualitatibus, aut valoribus, quæ per speciale Commissionem manu Nostræ, aut Successorum Notariorum signatam, commissæ sunt, seu committentur alicui ex sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aut alicui Congregationi, five eisdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, five Romanæ Curie Prælatorum specialiter deputatæ, excepta dumtaxat Congregatione memorati Tribunalis Auditoris Generalis Causarum Curie Camera Apostolicæ propriis Notariis habentis.

Consensus Partium quid operetur, & quomodo, appareat debeat.

De Causis ad Forum Capitoli spectantibus.

Notarium, seu Tribunalium facultatibus, & competentis regulatur.

Notarius Archivi juxta scribendi coram Cardinalibus & Congregationibus de partibus.

Quocirca Officiali super revisione Commissionum nunc & pro tempore deputato, per eisdem præfatos injungimus, & directe præcipiendo mandamus, quatenus ex nunc antiquum Curie stylum, alias religiose servatum; omnino refutemus, nullam in posterum Commissionem ad Rotam directam in Causis pecuniariis, aut profanis relaxet, seu transsum habeat finat, nisi tale, expressam habeat clausulam: *Attento quod agitur de Causa ultra Montes ascendente ad valorem quingentorum scutorum aureorum, & respective in Causis profanis ultra Montes, nisi habeat clausulam: Attento quod agitur de Causa ultra Montes ascendente ad valorem scutorum mille auri.* Itidem diligenter attendat, ne transsum habeat aliqua Commissio in Causis Beneficialibus Rotæ directæ, est si habeat clausulam: *Attento quod agitur de Beneficio, aut de Pensione, excedente annuum valorem viginti quatuor ducatorum auri de Camera; vel, Attento quod agitur de prima Dignitate in Cathedrali, vel Collegiata.*

Parè ratione diligenter observet, ut in Commissionibus ad Prælatos extra Rotam, vel etiam ad ipsius Rotæ Auditores uti Prælatos dirigendis, agatur de Causis pecuniariis, aut profanis, adit clausula: *Attento quod agitur de Causa circa Montes infra valorem quingentorum scutorum mille aureorum; seu, Ultra Montes infra valorem scutorum mille aureorum; Si vero agatur de Causis Beneficialibus, expressa sit clausula: Attento quod agitur de Beneficio, seu de Pensione, non excedente annuum valorem viginti quatuor ducatorum auri de Camera.*

Si vero contingat, quod aliqua Causa, quæ propter ipsius qualitatem, aut valorem, prædictæ Rotæ Auditorio committenda esset, ob Partium colligantium consensum, alicui Prælati extra Rotam committatur, vel contra, aliqua Causa ad forum Curie Capitoli pertinens, seu propter ipsius qualitatem, & valorem alicui Prælati extra Rotam committenda, ob hujusmodi Partium consensum, Rotæ committatur: In singulis Causis prædictis idem Officialis ad Commissionem revisionem deputatus advertat ut in Commissione revisenda clausula: *Attento consensu Partium.* Et quod a tergo Commissionum hujusmodi dictas consensu per Procuratores Partium colligantium, prout superius præscriptimus, vere sit præstitus: Quod si Officialis prædictus in præmissis, vel eorum aliquo, injunctum sibi minus neglexerit, omnes & singulas expensas, etiam extrajudiciales, a Partibus factas, tam pro ipsa mendosa Commissione, quam pro quibuscumque adibus inde secutis, eidem Partibus rescere, ac de suo omnino solvere teneatur, ac præterea penam remotionis ab officio, seu privationis eisdem, arbitrio Nostrò, & Successorum Nostrorum incurrat.

Et quidem hujusmodi decretorum & statutorum Nostrorum formam, in quibuscumque Causarum Commissionibus, quas in posterum post præsentium publicationem expediri contingeret, omnino servari volumus, & jubemus. Quo vero ad Commissiones, quæ jam nunc expeditæ & in Causa positæ, vulgo *incessate*, reperiuntur, declaramus præmissas Nostras leges & ordinationes locum dumtaxat habere, quatenus in ipsarum Commissionem sequelam nondum transportata sint acta, & reproducta citatio ad dicendum contra jura coram iudice, cui directa est commissio; Quod si acta jam sint transportata, & citatio hujusmodi coram præfato iudice jam reproducta fuerit, volumus ipsam respective Commissionem, licet contra decretorum Nostrorum formam expedita appareat, firmam remanere, usque ad illius instantiæ consummationem, non tamen ultra; ita ut in altera ulteriori instantia præsentis Nostræ Constitutionis præscriptum omnino servari debeat, & adimpleri.

Cæterum omnes & quascumque Commissiones, quas deinceps aut Rotæ, aut Prælati, contra formam & præscriptum earundem præsentium, respective dirigi contingat, nullas, irritas, & inanes nulliusque roboris vel momenti fore, nullamque jurisdictionem eidem Rotæ, aut Prælati prædictis trahere posse, harum serie decernimus & declaramus, nisi forte signatæ fuerint manu nostra, aut Successorum Nostrorum, quibus semper integra erit, plenæque, & libera potestas committendi quascumque Causas.

ANNO 1746. De Officio Revisoris Commissionum, quoad Causas Rotæ.

Quoad Causas Prælati, & Rotaes.

Quoad Commissiones de consensu Partium expectandas.

Præmissa quatenus procedant, & assistant.

Causas, eujuscumque naturæ, qualitatæ, & valoris existant, vel fapedito Auditorio Rotæ, vel alicui Congregationi particulari, vel S. R. E. Cardinalibus, seu Romanæ Curie Prælati, aut alii cuicumque, etiam simplici Doctori, prout Nobis, aut eidem Successoribus nostris, magis visum fuerit salubriter expedire.

Ad hæc celeriori Causarum in præfato Auditorio Rotæ venturæ expeditioni, quæ, propter facile contingentem in pari iudicantium numero suffragiorum æqualitatem, aliquando nimis diu protrahi & retardari dignoscitur, per Nostræ auctoritatæ & providentiæ remedia prospicere volentes; eidem motu, scientia, ac tenore, statuimus, & mandamus, ut firmo remanente stilo, seu consuetudine, proponendi pro prima vice omnes Causas in Turno ordinario, in quo quatuor Causarum hujusmodi Auditores suffragium ferant, si tamen in posterum, in prima seu ulteriori alicujus Causæ propositione, propter prædictam suffragiorum æqualitatem, desiniva resolutio prodire nequeat, non amplius hujusmodi Causa cum iisdem quatuor suffragiis reponatur; itaut, conquisitis forsitan iterum suffragiis, rescribi deinde oporteat, ut hætenus rescriptum fuit: *Videant quintus & sextus*; sed statim ab ipsa prima vice rescribi volentes: *Iterum proponatur, & videant quintus, sextus, & septimus*, ad hoc nimirum, ut in altera Causæ propositione omnino prodeat illius resolutio; Decorantes ipsam hujusmodi Causam semper deinceps cum quinto, sexto, & septimo, usque ad extremam illius definitionem, remaneant.

Quia vero interdum evenit, ut Romanus Pontifex aliquam Causam eidem Causarum Palatii sui Auditorio committat, cum clausula: *Videntibus omnibus*, atque plures Causas jam in Turno ordinario, sive etiam suffragantibus quinto & sexto, discussæ, ob iterum suffragiorum coæquationem, de mandato ipsius Rotæ, ab omnibus videri debeant; ne forte hujusmodi quoque Causarum resolutionem, divisi æqualiter omnium suffragiis, ut nonnunquam accidit adhuc retardari contingat; volumus pariter, atque præcipimus, ut quoties in aliqua Causa, vel ex speciali Commissione Romani Pontificis, vel ex rescripto ipsius Rotæ, omnes Auditores suffragia ferentes disparis numeri existant, antiquus stilus servetur, nimirum quod Auditor proponens suffragium non ferat, si vero suffragia ferentes sint numeri paris, vel casu aliquo ad numerum parum reducantur; debeat tunc in ipsa Causa suffragium ferre etiam Auditor proponens, ad hoc ut ipsius Causæ resolutio semper & omnino sequatur, nec de cætero, videntibus omnibus, suffragia coæquari possint.

Decernentes easdem præsentibus, & in eis contenta quæcumque, nulli unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo, solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite a jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine relabant, aut quocumque alio colore, occasione vel causa, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari; aut adversus illas quodcumque Juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari posse, nec sub ullius specialibus vel generalibus similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, modificationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis, comprehendendi, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firma, & efficacia existere & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari, & adimpleri debere.

Sicque, & non aliter, in præmissis omnibus & singulis per prædictos & alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, in quavis Causa, & instantia, subacta eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & desiniri debere; irritum, & inane, si secus super his a quoquam Pontificali auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quamobrem Dilecto Filio Magistro Clementi Argenville, nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis Auditori, per eandem præsentibus committimus, & injungimus, quatenus hujusmodi ordinationem, declarationem, statutum, aliisque præmissa perpetuo ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter & inviolabiliter observari, & adimpleri faciat, & mandat: non permittens eos, quorum favorem illa respective concernunt, in præmissis quomodolibet indebitè molestari.

Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quarumcumque Urbis Curiarum, & Tribunalium, etiam Auditoris præfati Causarum Palatii nostri Apostolici, ac Notariorum ejusdem, & Scriptorum Archivii respective Collegiorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis respective statutis, reformationibus, legibus, usibus, stilibus, & consuetudinibus, quantumcumque tempore observatis & toleratis; privilegiis quoque, Indultis, concessionibus, facultatibus, & Literis Apostolicis quibusvis Superioribus, Tribunalibus, Judicibus, & Personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis; aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus etiam consistorialiter, ac ex titulo oneroso, aut alias quomodolibet in contrarium præmissorum, concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specificæ, expressæ, & individualis, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia excoiuita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum omnium & singulorum effectum, hæc vice dumtaxat specialiter & expresse, ac latissime & plenissime, harum serie derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Per præsentibus autem nostras Literas non intendimus quicumque cumulativæ, aut privativæ Jurisdictionis, S. R. E. Cardinalibus, nec non Curie Causarum Camera Apostolicæ, aliisque dictæ Urbis Curis, & Tribunalibus, ac Congregationibus, & Judicibus, in vim alicujus Constitutionis Apostolicæ attributæ & competentis, in aliquo præjudicare.

Ut vero præsentibus Literæ, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus & decernimus, easdem præsentibus ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ, aliisque locis solitis & consuetis, per aliquem ex Curforibus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui: Quæ sic publicatæ & affixæ, omnes & singulos, quos concernunt, in Urbe commorantes, perinde asistant & ardent, ac si illorum unicuique personaliter intimatæ & notificatæ fuissent; quodque earundem præsentium Transumptis & exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem profors ubique fides in Judicio & extra illud habetur, quæ ipsis præsentibus originalibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostentatæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ Definitionis, Declarationis, Divisionis, Ordinationis, Statutorum, Decretorum, & Voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVI. die 2. Oct. 1746.

PONT. A. VII. PONT. A. VII.

D. Card. Passioneus. J. Datarus.

VISA DE CURIA. J. C. Boschi. J. B. Eugenius

Registrata in Secretaria Brevium. Public. die 10. Octobris 1746.

XXII. DIVISIO TERRITORII

Episcopatus Fluminis Januarii in Brasilia, & nova ereditio Episcopatum Mariannensis, & Sancti Pauli; necnon Prælatorum Gofasensis, Cujasensis etiam in Brasilia.

BENEDICTUS PAPA XIV. MOTU PROPRIO &c.

CANDOR lucis æternæ, & Imago Bonitatis Divinæ Noster illuminans mirabiliter de excelso sancto suo usque ad longinquum Orbem terrarum suscitavit in corde Charissimi in Christo Filii Nostri Joannis hoc nomine Quinti Portugalizæ, & Algarbiorum Regis Illustris Spiritu Sapientiæ, & Intellectus, ad manifestandum Gentibus magna supra virtutis suæ: ad revelandum sedentibus in umbra mortis, quia ipse est Deus confessor sæculorum; & ad confortandum habentes mysterium Fidei, illoque dirigendum ad viam salutis ambulantes in lenitate Nominis sui.

Hoc sane spiritu ductus Joannes Rex præfatus mentis suæ aciem convertit ad partes Americæ Dominio in temporalibus subjectas, prospiciensque in Provincia Brasiliensium Fluminis Januarii Diocesim, benedicti Domini, per manus evangelizantium Nomen sanctum ejus a primæva sui Episcopatus fundatione eo longitudo protentam, ut e remotioribus illius Locis pergit, & querelæ Populorum ad Antifites auditum, anno nisi transiit, pervenire nequeat; hinc intendendum, ne qui fuerunt aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino, ambulent vigilantes, ut filii lucis, & per bona opera certam suam vocacionem, & electionem facientes; sed rursus abalienati sint in confusionem, & facti abominabiles; unde illud Prophetæ inducatur super eos: *Abduli sunt quasi Grex: Assigenur, quia non est eis Pastor, nisi ille, qui deservit non visitabit, & id, quod non queret, & contrivum non sanabit, & id, quod non enervet, non enervet*: Nobis propterea per dilectum filium Emanuellem Pereyra de Sampaio Commendatorem Militiæ Domini nostri Jesu Christi regis Lusitanizæ negotiis apud Nos, & Sanctam Sedem Præpositum nuper exponi fecit, quod, si amplissima Diocesis hujusmodi in unum Fluminis Januarii jam existentem pro uno, & in alium in Sancti Pauli pro alio, ac in reliquum & infra, erigendos, pro reliquo Episcopis, & Pastori- bus; nec non in unam super Gofasensis pro uno, ac in alteram Prælaturas similiter, ut infra, erigendas super Cuiabaensis territorii ejusdem Diocesis pro altero Prælati divideretur, qui Populus suæ curæ respective commissus, vel de potestate tenebrarum eriperent perducentes eos ad coruscantem gratiam luminis sempiterni; vel transcensis Fidei rudimentis erudirent ipsos in operibus justitiæ, ea, quæ sursum sunt, querendo, & ea, quæ sursum sunt, sapiendo; ex hoc profecto tot incommodis præfatis, tantis animarum periculis, & spirituali earundem profectu opportune consultum foret.

Hæc ut percipimus, primum manus nostras levavimus ad eundem Unigenitum Dei Filium, cujus vices, licet immeriti, gerimus in terris, gratias evices agentes de tam ferventi præfati Joannis Regis Charissimi Filii Nostri, Filii vere in Christo Charissimi, spiritui sibi cælitus effuso: inde ad Pastorem sollicitudi-

nem nostram respicientes, votis ejusdem Joannis Regis Catholica pietate dignis Nobis superius expositis propensius, ac celeriter annuimus.

Quare in præmissis, ut præfertur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, maturaque de liberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac gloriæ divitibus periosæ ejus Genitricis Mariæ, totiusque Curie Cælestis honorem, & ipsius Fidei Catholicæ exaltationem dictam Diocesim Fluminis Januarii in quinque partes dividimus.

Ac unam antiquo Episcopatu Fluminis Januarii relinquitur, quæ ab infra scripta Diocesi Sancti Pauli versus Austrum per limites Præfecturarum sæcularium Fluminis Januarii, & Sancti Pauli usque ad fluvium Paminis separatur; inde per ipsum montem fluvium usque ad Cataractam majorem, quæ per montes ad campestria Goaitacum dicta erumpit; a loco vero Cataractæ præfate per fumos eorundem montium vertices a Mariannensi Diocesi infra scripta determinata remaneat, donec Archiepiscopus Sancti Salvadoris territorium attingat, cum quo idem servet confinium dictus Episcopatus Fluminis Januarii, quod hætenus habuit.

Ac aliam Episcopatu Sancti Pauli, cujus cum alia Fluminis Januarii usque ad Paribaem supra indicati sunt limites, quæque ex illo fluvio usque ad alium magnum, sive Paranaensem nuncupatum & Diocesi Mariannensi infra scripta per terminos inter Præfecturas Sancti Pauli, & Fluminis Januarii, ac Aurifodinarum generalium constitutos distinguatur; inde per ipsum fluvium magnum, quæcumque ditiosum Portugalizæ Regis interfuit, a Prælatura Gofasensis, ut infra, erigenda disjungatur.

Ac aliam Episcopatu Mariannensi, quæ ab aliis Episcopatibus Fluminis Januarii, & Sancti Pauli, ut supra, divisa de cætero a Prælatura Gofasensis, ut infra, erigenda per terminos Præfecturarum secularium Sancti Pauli, & Aurifodinarum generalium separata remaneat, ac erga præfatum Archiepiscopatum Sancti Salvadoris, & Episcopatum Pernambucensem antiquos præfati Episcopatus Fluminis Januarii limites retineat.

Ac aliam Prælaturæ Gofasensis, quæ a præfatis Episcopatibus Sancti Pauli, & Mariannensi, ut supra, divisa eisdem circumscripta limitibus erga Pernambucensem, Maragonhemsem, & Paremsem Episcopatus remaneat, quos nunc habet præfata Diocesis Fluminis Januarii.

Ac reliquam præfatæ Diocesis Fluminis Januarii dividit hujusmodi partes Prælaturæ Cuiabaensis, ut supra, divisa respective erigendis, quæ a præfata Prælatura Gofasensis per terminos inter Audientiam, vulgo *Ovridora*, Cuiabaensem, & duas alias Gofasensem, & Sancti Pauli constitutos separata remaneat, respective assignamus.

Illique sic divisis, & assignatis in earum secundam Civitatem Sancti Pauli cum in unum Sancti Pauli, & in earum tertia Civitatem Mariannensem cum suo respectivo territorii præfatis in alterum Episcopatum Mariannensem respective nuncupandos, ac in præfata Civitate Sancti Pauli Parochialem Ecclesiam ejusdem Sancti Pauli in Cathedrali Ecclesiam sub Invocatione Sancti Beate Mariæ, & Sancti Pauli, pro uno Sancti Pauli, & in dicta Civitate Mariannensi Parochialem Ecclesiam Beate Mariæ de Carmelo nuncupata, relicta denominatione hujusmodi, in Cathedrali pariter Ecclesiam sub Invocatione ejusdem Assumptionis Sanctissimæ Virginis pro altero Episcopis Mariannensi respective nuncupandis, qui illis respective præfatis, ac eas ad formam Cathedralium Ecclesiarum redigi respective faciant, nec non in eis Archidiaconatum post Pontificalem majorem, & Archiepiscopatum secundam, & Cantoratum tertiam, & Thesauriarum quartam Dignitates, nec non decem Canonicatus, totidemque Præbendas, inter quas Theologalis, & Penitentiarum nuncupatæ Præbendæ respective existant, cum opportuno, & competentis Capellano- rum, aliorumque Ministrorum numero, quas, & quos in unaquaque earum præfatus Joannes Rex ex suis regis redditibus congrue respective fundare destinavit; nec non in eis, & dictis Civitatibus Sancti Pauli, & Mariannensi, & earundem Ecclesiarum, Diocesis alia Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine

VI. Nonas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Card. Passioneus. J. Datarus.

VISA DE CURIA. J. C. Boschi. J. B. Eugenius

Registrata in Secretaria Brevium. Public. die 10. Octobris 1746.

XXII. DIVISIO TERRITORII

Episcopatus Fluminis Januarii in Brasilia, & nova ereditio Episcopatum Mariannensis, & Sancti Pauli; necnon Prælatorum Gofasensis, Cujasensis etiam in Brasilia.

BENEDICTUS PAPA XIV. MOTU PROPRIO &c.

CANDOR lucis æternæ, & Imago Bonitatis Divinæ Noster illuminans mirabiliter de excelso sancto suo usque ad longinquum Orbem terrarum suscitavit in corde Charissimi in Christo Filii Nostri Joannis hoc nomine Quinti Portugalizæ, & Algarbiorum Regis Illustris Spiritu Sapientiæ, & Intellectus, ad manifestandum Gentibus magna supra virtutis suæ: ad revelandum sedentibus in umbra mortis, quia ipse est Deus confessor sæculorum; & ad confortandum habentes mysterium Fidei, illoque dirigendum ad viam salutis ambulantes in lenitate Nominis sui.

Hoc sane spiritu ductus Joannes Rex præfatus mentis suæ aciem convertit ad partes Americæ Dominio in temporalibus subjectas, prospiciensque in Provincia Brasiliensium Fluminis Januarii Diocesim, benedicti Domini, per manus evangelizantium Nomen sanctum ejus a primæva sui Episcopatus fundatione eo longitudo protentam, ut e remotioribus illius Locis pergit, & querelæ Populorum ad Antifites auditum, anno nisi transiit, pervenire nequeat; hinc intendendum, ne qui fuerunt aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino, ambulent vigilantes, ut filii lucis, & per bona opera certam suam vocacionem, & electionem facientes; sed rursus abalienati sint in confusionem, & facti abominabiles; unde illud Prophetæ inducatur super eos: *Abduli sunt quasi Grex: Assigenur, quia non est eis Pastor, nisi ille, qui deservit non visitabit, & id, quod non queret, & contrivum non sanabit, & id, quod non enervet, non enervet*: Nobis propterea per dilectum filium Emanuellem Pereyra de Sampaio Commendatorem Militiæ Domini nostri Jesu Christi regis Lusitanizæ negotiis apud Nos, & Sanctam Sedem Præpositum nuper exponi fecit, quod, si amplissima Diocesis hujusmodi in unum Fluminis Januarii jam existentem pro uno, & in alium in Sancti Pauli pro alio, ac in reliquum & infra, erigendos, pro reliquo Episcopis, & Pastori- bus; nec non in unam super Gofasensis pro uno, ac in alteram Prælaturas similiter, ut infra, erigendas super Cuiabaensis territorii ejusdem Diocesis pro altero Prælati divideretur, qui Populus suæ curæ respective commissus, vel de potestate tenebrarum eriperent perducentes eos ad coruscantem gratiam luminis sempiterni; vel transcensis Fidei rudimentis erudirent ipsos in operibus justitiæ, ea, quæ sursum sunt, querendo, & ea, quæ sursum sunt, sapiendo; ex hoc profecto tot incommodis præfatis, tantis animarum periculis, & spirituali earundem profectu opportune consultum foret.

Hæc ut percipimus, primum manus nostras levavimus ad eundem Unigenitum Dei Filium, cujus vices, licet immeriti, gerimus in terris, gratias evices agentes de tam ferventi præfati Joannis Regis Charissimi Filii Nostri, Filii vere in Christo Charissimi, spiritui sibi cælitus effuso: inde ad Pastorem sollicitudi-

nem nostram respicientes, votis ejusdem Joannis Regis Catholica pietate dignis Nobis superius expositis propensius, ac celeriter annuimus.

Quare in præmissis, ut præfertur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, maturaque de liberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac gloriæ divitibus periosæ ejus Genitricis Mariæ, totiusque Curie Cælestis honorem, & ipsius Fidei Catholicæ exaltationem dictam Diocesim Fluminis Januarii in quinque partes dividimus.

Ac unam antiquo Episcopatu Fluminis Januarii relinquitur, quæ ab infra scripta Diocesi Sancti Pauli versus Austrum per limites Præfecturarum sæcularium Fluminis Januarii, & Sancti Pauli usque ad fluvium Paminis separatur; inde per ipsum montem fluvium usque ad Cataractam majorem, quæ per montes ad campestria Goaitacum dicta erumpit; a loco vero Cataractæ præfate per fumos eorundem montium vertices a Mariannensi Diocesi infra scripta determinata remaneat, donec Archiepiscopus Sancti Salvadoris territorium attingat, cum quo idem servet confinium dictus Episcopatus Fluminis Januarii, quod hætenus habuit.

Ac aliam Episcopatu Sancti Pauli, cujus cum alia Fluminis Januarii usque ad Paribaem supra indicati sunt limites, quæque ex illo fluvio usque ad alium magnum, sive Paranaensem nuncupatum & Diocesi Mariannensi infra scripta per terminos inter Præfecturas Sancti Pauli, & Fluminis Januarii, ac Aurifodinarum generalium constitutos distinguatur; inde per ipsum fluvium magnum, quæcumque ditiosum Portugalizæ Regis interfuit, a Prælatura Gofasensis, ut infra, erigenda disjungatur.

Ac aliam Episcopatu Mariannensi, quæ ab aliis Episcopatibus Fluminis Januarii, & Sancti Pauli, ut supra, divisa de cætero a Prælatura Gofasensis, ut infra, erigenda per terminos Præfecturarum secularium Sancti Pauli, & Aurifodinarum generalium separata remaneat, ac erga præfatum Archiepiscopatum Sancti Salvadoris, & Episcopatum Pernambucensem antiquos præfati Episcopatus Fluminis Januarii limites retineat.

Ac aliam Prælaturæ Gofasensis, quæ a præfatis Episcopatibus Sancti Pauli, & Mariannensi, ut supra, divisa eisdem circumscripta limitibus erga Pernambucensem, Maragonhemsem, & Paremsem Episcopatus remaneat, quos nunc habet præfata Diocesis Fluminis Januarii.

Ac reliquam præfatæ Diocesis Fluminis Januarii dividit hujusmodi partes Prælaturæ Cuiabaensis, ut supra, divisa respective erigendis, quæ a præfata Prælatura Gofasensis per terminos inter Audientiam, vulgo *Ovridora*, Cuiabaensem, & duas alias Gofasensem, & Sancti Pauli constitutos separata remaneat, respective assignamus.

Illique sic divisis, & assignatis in earum secundam Civitatem Sancti Pauli cum in unum Sancti Pauli, & in earum tertia Civitatem Mariannensem cum suo respectivo territorii præfatis in alterum Episcopatum Mariannensem respective nuncupandos, ac in præfata Civitate Sancti Pauli Parochialem Ecclesiam ejusdem Sancti Pauli in Cathedrali Ecclesiam sub Invocatione Sancti Beate Mariæ, & Sancti Pauli, pro uno Sancti Pauli, & in dicta Civitate Mariannensi Parochialem Ecclesiam Beate Mariæ de Carmelo nuncupata, relicta denominatione hujusmodi, in Cathedrali pariter Ecclesiam sub Invocatione ejusdem Assumptionis Sanctissimæ Virginis pro altero Episcopis Mariannensi respective nuncupandis, qui illis respective præfatis, ac eas ad formam Cathedralium Ecclesiarum redigi respective faciant, nec non in eis Archidiaconatum post Pontificalem majorem, & Archiepiscopatum secundam, & Cantoratum tertiam, & Thesauriarum quartam Dignitates, nec non decem Canonicatus, totidemque Præbendas, inter quas Theologalis, & Penitentiarum nuncupatæ Præbendæ respective existant, cum opportuno, & competentis Capellano- rum, aliorumque Ministrorum numero, quas, & quos in unaquaque earum præfatus Joannes Rex ex suis regis redditibus congrue respective fundare destinavit; nec non in eis, & dictis Civitatibus Sancti Pauli, & Mariannensi, & earundem Ecclesiarum, Diocesis alia Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine

PONT. A. VII. PONT. A. VII.

D. Card. Passioneus. J. Datarus.

VISA DE CURIA. J. C. Boschi. J. B. Eugenius

Registrata in Secretaria Brevium. Public. die 10. Octobris 1746.

XXII. DIVISIO TERRITORII

Episcopatus Fluminis Januarii in Brasilia, & nova ereditio Episcopatum Mariannensis, & Sancti Pauli; necnon Prælatorum Gofasensis, Cujasensis etiam in Brasilia.

BENEDICTUS PAPA XIV. MOTU PROPRIO &c.

CANDOR lucis æternæ, & Imago Bonitatis Divinæ Noster illuminans mirabiliter de excelso sancto suo usque ad longinquum Orbem terrarum suscitavit in corde Charissimi in Christo Filii Nostri Joannis hoc nomine Quinti Portugalizæ, & Algarbiorum Regis Illustris Spiritu Sapientiæ, & Intellectus, ad manifestandum Gentibus magna supra virtutis suæ: ad revelandum sedentibus in umbra mortis, quia ipse est Deus confessor sæculorum; & ad confortandum habentes mysterium Fidei, illoque dirigendum ad viam salutis ambulantes in lenitate Nominis sui.

Hoc sane spiritu ductus Joannes Rex præfatus mentis suæ aciem convertit ad partes Americæ Dominio in temporalibus subjectas, prospiciensque in Provincia Brasiliensium Fluminis Januarii Diocesim, benedicti Domini, per manus evangelizantium Nomen sanctum ejus a primæva sui Episcopatus fundatione eo longitudo protentam, ut e remotioribus illius Locis pergit, & querelæ Populorum ad Antifites auditum, anno nisi transiit, pervenire nequeat; hinc intendendum, ne qui fuerunt aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino, ambulent vigilantes, ut filii lucis, & per bona opera certam suam vocacionem, & electionem facientes; sed rursus abalienati sint in confusionem, & facti abominabiles; unde illud Prophetæ inducatur super eos: *Abduli sunt quasi Grex: Assigenur, quia non est eis Pastor, nisi ille, qui deservit non visitabit, & id, quod non queret, & contrivum non sanabit, & id, quod non enervet, non enervet*: Nobis propterea per dilectum filium Emanuellem Pereyra de Sampaio Commendatorem Militiæ Domini nostri Jesu Christi regis Lusitanizæ negotiis apud Nos, & Sanctam Sedem Præpositum nuper exponi fecit, quod, si amplissima Diocesis hujusmodi in unum Fluminis Januarii jam existentem pro uno, & in alium in Sancti Pauli pro alio, ac in reliquum & infra, erigendos, pro reliquo Episcopis, & Pastori- bus; nec non in unam super Gofasensis pro uno, ac in alteram Prælaturas similiter, ut infra, erigendas super Cuiabaensis territorii ejusdem Diocesis pro altero Prælati divideretur, qui Populus suæ curæ respective commissus, vel de potestate tenebrarum eriperent perducentes eos ad coruscantem gratiam luminis sempiterni; vel transcensis Fidei rudimentis erudirent ipsos in operibus justitiæ, ea, quæ sursum sunt, querendo, & ea, quæ sursum sunt, sapiendo; ex hoc profecto tot incommodis præfatis, tantis animarum periculis, & spirituali earundem profectu opportune consultum foret.

Hæc ut percipimus, primum manus nostras levavimus ad eundem Unigenitum Dei Filium, cujus vices, licet immeriti, gerimus in terris, gratias evices agentes de tam ferventi præfati Joannis Regis Charissimi Filii Nostri, Filii vere in Christo Charissimi, spiritui sibi cælitus effuso: inde ad Pastorem sollicitudi-

nem nostram respicientes, votis ejusdem Joannis Regis Catholica pietate dignis Nobis superius expositis propensius, ac celeriter annuimus.

Quare in præmissis, ut præfertur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, maturaque de liberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac gloriæ divitibus periosæ ejus Genitricis Mariæ, totiusque Curie Cælestis honorem, & ipsius Fidei Catholicæ exaltationem dictam Diocesim Fluminis Januarii in quinque partes dividimus.

Ac unam antiquo Episcopatu Fluminis Januarii relinquitur, quæ ab infra scripta Diocesi Sancti Pauli versus Austrum per limites Præfecturarum sæcularium Fluminis Januarii, & Sancti Pauli usque ad fluvium Paminis separatur; inde per ipsum montem fluvium usque ad Cataractam majorem, quæ per montes ad campestria Goaitacum dicta erumpit; a loco vero Cataractæ præfate per fumos eorundem montium vertices a Mariannensi Diocesi infra scripta determinata remaneat, donec Archiepiscopus Sancti Salvadoris territorium attingat, cum quo idem servet confinium dictus Episcopatus Fluminis Januarii, quod hætenus habuit.

Ac aliam Episcopatu Sancti Pauli, cujus cum alia Fluminis Januarii usque ad Paribaem supra indicati sunt limites, quæque ex illo fluvio usque ad alium magnum, sive Paranaensem nuncupatum & Diocesi Mariannensi infra scripta per terminos inter Præfecturas Sancti Pauli, & Fluminis Januarii, ac Aurifodinarum generalium constitutos distinguatur; inde per ipsum fluvium magnum, quæcumque ditiosum Portugalizæ Regis interfuit, a Prælatura Gofasensis, ut infra, erigenda disjungatur.

Ac aliam Episcopatu Mariannensi, quæ ab aliis Episcopatibus Fluminis Januarii, & Sancti Pauli, ut supra, divisa de cætero a Prælatura Gofasensis, ut infra, erigenda per terminos Præfecturarum secularium Sancti Pauli, & Aurifodinarum generalium separata remaneat, ac erga præfatum Archiepiscopatum Sancti Salvadoris, & Episcopatum Pernambucensem antiquos præfati Episcopatus Fluminis Januarii limites retineat.

Ac aliam Prælaturæ Gofasensis, quæ a præfatis Episcopatibus Sancti Pauli, & Mariannensi, ut supra, divisa eisdem circumscripta limitibus erga Pernambucensem, Maragonhemsem, & Paremsem Episcopatus remaneat, quos nunc habet præfata Diocesis Fluminis Januarii.

Ac reliquam præfatæ Diocesis Fluminis Januarii dividit hujusmodi partes Prælaturæ Cuiabaensis, ut supra, divisa respective erigendis, quæ a præfata Prælatura Gofasensis per terminos inter Audientiam, vulgo *Ovridora*, Cuiabaensem, & duas alias Gofasensem, & Sancti Pauli constitutos separata remaneat, respective assignamus.

Illique sic divisis, & assignatis in earum secundam Civitatem Sancti Pauli cum in unum Sancti Pauli, & in earum tertia Civitatem Mariannensem cum suo respectivo territorii præfatis in alterum Episcopatum Mariannensem respective nuncupandos, ac in præfata Civitate Sancti Pauli Parochialem Ecclesiam ejusdem Sancti Pauli in Cathedrali Ecclesiam sub Invocatione Sancti Beate Mariæ, & Sancti Pauli, pro uno Sancti Pauli, & in dicta Civitate Mariannensi Parochialem Ecclesiam Beate Mariæ de Carmelo nuncupata, relicta denominatione hujusmodi, in Cathedrali pariter Ecclesiam sub Invocatione ejusdem Assumptionis Sanctissimæ Virginis pro altero Episcopis Mariannensi respective nuncupandis, qui illis respective præfatis, ac eas ad formam Cathedralium Ecclesiarum redigi respective faciant, nec non in eis Archidiaconatum post Pontificalem majorem, & Archiepiscopatum secundam, & Cantoratum tertiam, & Thesauriarum quartam Dignitates, nec non decem Canonicatus, totidemque Præbendas, inter quas Theologalis, & Penitentiarum nuncupatæ Præbendæ respective existant, cum opportuno, & competentis Capellano- rum, aliorumque Ministrorum numero, quas, & quos in unaquaque earum præfatus Joannes Rex ex suis regis redditibus congrue respective fundare destinavit; nec non in eis, & dictis Civitatibus Sancti Pauli, & Mariannensi, & earundem Ecclesiarum, Diocesis alia Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine

INDULGENTIE

PONT. A. VII. XXIII.

Tam docentibus, & addiscentibus Methodum Orationis mentalis, quam ipsam Orationem mentalem peragentibus concessit.

Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Prælatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopis & Præsulibus locorum Ordinariis universis gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUEMADMODUM nihil est hominibus a familiari Deo consortio, & consuetudine avulsis, & ejus ad divinos hauriendos fulgores, ad æternam salutem procurandam, ad Deum quasi manu facta coeundum, magis opportunum, salutare, ac necessarium Oratio, quæ est veluti ascensio animæ de terrestribus ad cælestia, inquisitio spemorum, invisibilium desideriorum, conjunctio Spiritui Sancto, & ad Deum locutio, ita, ne desolatione desoleatur universa terra ex eo, quod nullus recogitet corde, omnes & singuli ubique, & semper salutariis præceptis monendi sunt, quod oporteat temper orare, & nunquam desicere; ut in omni oratione, & obsecratione, cum gratiarum actione, petitionibus nostris innotescentibus apud Deum, ipse qui dives est in omnes non invocantes, nec nostras abs se deprecationes, nec suas a Nobis amoveant miserationes. Eapropter Prædecessores nostri Romani Pontifices divina institutione formati, ut Christiani ad orationis, sive Vocalis, sive Mentalis, ut dicitur, illa sit, studium cum alacritate inendum, & sine intermissione frequentandum incitarent; eosdem tum cohortationibus inflammare, tum cælestium etiam munerum thesauris, quorum dispensationem ipsis crederat Altissimus, allicere studuerunt. Indulgentias enim, peccatorum remissiones, & de injunctis eis quomodolibet debitis poenitentis relaxationes elargiti sunt illis, qui sive vocales preces recitarent, sive per aliquod temporis spatium quotidie in lege Domini meditarentur. Nos autem laudatissimis eorumdem Prædecessorum Nostrorum exemplis incensim, non solum omnes & singulas indulgentias, peccatorum remissiones, & penitentiarum relaxationes, per eosque Nostros Prædecessores pro recitantibus quatenusque vocales preces (dammodo nunquam revocatas fuerint) aut quomodolibet orantibus, quocumque modo sive ad tempus, sive in perpetuum ad hanc usque diem concessas, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, sub ipsam prorsus modum, ac forma confirmamus, & quatenus opus sit, de novo concedimus; verum etiam alias insuper illis præsertim qui mentalis orationis, seu meditationis studio operam dederint, ut infra, impertimur. Primum itaque omnibus, & singulis, sive qui tam in Ecclesiis, quam aliibi, & ubicumque locorum publicæ, & private quocumque homines orandi, seu meditando ritus quomodocumque orare, & meditari docuerint, sive qui piæ orandi, & meditando institutioni hujusmodi, ut præmittitur, interfuerint, dummodo vere poenitentes, ac Sacra Communionis resecti, qua vice id egerint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis, seu alias quomodolibet debitis poenitentis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. His vero tam docentibus, quam addiscentibus: qui assidue præmissa peregerint, ac si militer vere poenitentes, ac Sacra Communione resecti, pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, & ad Deum preces effuderint; semel in mense pro uniuscujusque commodo, & arbitrio, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, quam per modum suffragii animabus Christianis, quæ Deo in caritate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare possint, misericorditer in Domino concedimus. Insuper illis, qui per duos quadrantes continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, & per totum mensem, orationi mentali dabant operam, & vere poenitentes, & con-

Fiat Motu proprio P.

ET de divisione, assignatione, erectione, insititiatione, subiectione, applicatione, appropriatione, reservatione, concessione, decreto, exemptione, liberatione, derogatione, aliisque præmissis, ut supra, in literis latissime extendendis, & quod præmissorum omnium, & singularum, etiam denominationum, qualitatem, nuncupationum, invocationum, aliorumque necessarium major, & venior specificatio, & expressio fieri possit in literis cum clausula perpetuo, & ad perpetuum rei memoriam separatis, & quoad Prælaturas præfatas per Breve Nostrium, seu Officium minoris gratiæ etiam separatim expediendas. Volumus autem, ac statuimus, & ordinamus, quod respectivo Clerus, & Populus, aliique incolæ, & Habitatores sub Prælatibus Gosiensibus, & Cujabaensibus per præfatos erectis hujusmodi comprehendi in his, quæ sunt Ordinis ad præfatum Archiepiscopum Sancti Salvatoris, habitis tamen a suis respectivo Prælatibus Gosiensibus, & Cujabaensibus hujusmodi ad id literis dimissorialibus, recurrere teneantur: Quodque Prælati Gosiensibus, & Cujabaensibus præfati ratione personarum suarum dumtaxat visitationi, correctioni, & superioritati, ac jurisdictioni præfati Archiepiscopi Sancti Salvatoris pro tempore existentis subsint, & a sententiis definitivis tantum, seu vim definitivarum habentibus, & quarum gravamen per appellationem a definitiva reparari nequeat per ipsos Prælatos, aut eorum Officiales, pro tempore latas, appellationes ad eundem Archiepiscopum Sancti Salvatoris pro tempore existente interponi, ipsarumque appellationum causas per eum cognosci, decidi, & sine debito, prout juris fuerint, terminari possint. Præterea etiam volumus, quod taxa præfate Ecclesiæ Fluminis Januarii, quæ in libris Cameræ nostræ Apostolicæ in florentibus centum sexdecim cum duobus tertiis descripta existit, fixa, & firma remaneat, quodque taxa tam Ecclesiæ Sancti Pauli, quam Ecclesiæ Mariannensis erectarum hujusmodi unaquæque in similibus florentibus centum sexdecim cum duobus tertiis in eisdem libris describatur.

Decreta Pontif.

Fiat P.

Dat. Pont. an. VII. die 6. Decembris 1746.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem VIII. Idus Decembris Anno VII.

PONT. A. VII.

Adhærentio pro exercitio Orationis in communis

& confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumperint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione piæ ad Deum preces pariter effuderint, plenariam semel quolibet mense omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, quam itidem per modum suffragii animabus Christianis, quæ Deo in caritate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare possint, auctoritate & tenore similibus misericorditer in Domino elargimur. Etiam autem, juxta divinum Domini Nostri Jesu Christi præceptum, oportet ut quisquis oraturus, ne ad instar Hypocritarum videatur ab hominibus, intret cubiculum suum, & clauso ostio oret Cælestem Patrem in abscondito: tamen, cum ipse Dominus dixerit, quod ubi sunt duo, vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum, & Sanctus Joannes Chrysostomus prædicat, esse in oratione cum fratribus plus aliquid, videlicet concordiam, conspirationem, amoris conjunctionem, & caritatis clamorem felici societate, ex quo orationes inferiores se simul complexas, validiores in Cælum evahi: optimum esset, ubi commode fieri posset, ut quemadmodum in nonnullis institutum esse accepimus, ita in omnibus & singulis Diocæsiibus in more poneretur; nimirum, ut singulis diebus dato certo Campanarum signo, sive in Ecclesiis, dummodo totius populi multitudo unum in locum, ubi oret, masculis seignis seorsim collocatis, convenire facile possit, & clauso ostio confuso & inordinato, sive in propria Domo Patresfamilias eo, aut alio opportuniore tempore, ante Imaginem Sacram cum tota Familia convenientes oret. Eapropter Vos, Venerabiles Fratres, rogamus, & in Domino hortamur, ut omnibus & singulis Ecclesiis, priorumque locorum, in Civitatibus quidem Cathedralis, aliarumque præcipuarum Ecclesiarum, in Oppidis vero Parochialium Ecclesiarum Superioribus, ac Rectoribus injungatis, ut, præmissis Campanæ sonitu iis diebus, iisque horis; quibus Vobis opportunus in Domino visum fuerit, dando decernendoque, omnes Christiani uniuscujusque curæ commissos, quos in unum convenire contigerint, in mentalis orationis studio erudire, sive per alios peritos erudiri faciant, atque ad illam frequentandum accedere, necessitatem utilitatemque proponere, Indulgentiarum thesaurus, quos de benignitate Apostolica elargimur, explicare, & ad ipsos ea, quæ decet, pietate, ac reverentia lucrandos inflammare studeant, & entantur; atque etiam, si commode, ut præmittitur, fieri poterit, orationi mentali in communi prædica, ut dicitur, vacare, in eaque exerceri faciant, & eurent. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valitatis. Volumus autem, ut eorumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Interim Apostolicam Benedictionem Vobis, Venerabiles Fratres, peramanter impertimur.

Dat. Pontif. anno VII. die 26. Dec. 1746.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anno Pifcoris die xvi. Decembris MDCCXLVI. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Cajotanus Amatus.

XXIV.

SUPER

Congregationibus Generalibus Clericorum Regularium Societatis Jesu.

BENEDICTUS EPISCOPUS;

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEVOTAM majori Dei gloriæ promovendæ, adjuvandæque proximorum salutis Societatem, a Sancto Ignatio Confessore sub Salvatore Nostri JESU nomine auspicioque constitutam, sicuti Ecclesiæ Dei utilissimam operam assidue navare, ita ex præscripto sapientissimarum Legum, & Constitutionum Bullar. Rom. Bened. XII. Tom. II.

num ab eodem Beato Institutore ipsi traditarum, a duobus & ultra sæculis feliciter rectissimeque gubernari, compertum habemus. Quapropter libenti animo adducimus, ut, & universæ hujusmodi Societatis commodis, atque utilitatibus amplificandis, & prædictarum Legum, & Constitutionum observantia afferenda, sive in pristinum vigorem revocanda, Apostolicæ auctoritatis Nostræ providentia consulamus.

Dudum siquidem felices recordationis Prædecessor Noster Innocentius Papa X. per quasdam suas in for. X. de crevit in Congregatio- ma Brevis Literas datas apud Sanctum Petrum die I. nem generalem in So- cietate Jesu II. quorum initium est: Prospero felicitate statu, de- nunciavit, ac perpetuo mandavit, Congregationem gene- veniensis ce- no- lebrari.

Et quod in ea novi Assistentes, ab illis plane diversi, qui præcedente novennio Assistentium hujusmodi muneribus functi fuissent, eligi, seu assumi, & deputari deberent: Ac demum, ut omnes, & singuli ejusdem Societatis Provinciales, Visitatores, Præpositi, Rectores, Superiores Locales, & alii Officiales jurisdictionem, seu superioritatem habentes, quomodolibet nuncupati, excepti, Magistris Novitiorum, in eorum respective muneribus, ministeriis, administrationibus, & Officiis prædictis quomodocumque nuncupati per triennium dumtaxat durare deberent; eaque, elapsio triennio hujusmodi eo ipso vacarent, & vacare censerentur: Ipsique ad alia quævis ejusdem Societatis munera, superioritates, ministeria, administrationes, & officia prædicta, quomodolibet nuncupati, etiam Vice Provincialis, seu Vice-Præpositi, vel Vice-Rectoris, nullatenus eligi, seu assumi, vel deputari valerent; nisi per annum cum dimidio saltem, a fine dicti triennii computando, a prædictis muneribus, superioritatibus, ministeriis, administrationibus, & officiis cessassent; quemadmodum in præfatis Innocentii Prædecessoris Literis latius disponitur, & continentur.

Cum autem nova hæc methodus tam in generali totius Societatis gubernio, quam in peculiarium munerum, & officiorum administratione, respice hujusmodi Literarum, induda, neque Constitutionibus ipsius Societatis a Sancto Ignatio Fundatore prædicto conditis, & a Romanis Pontificibus Paulo III., Julio III., Gregorio XIII., Gregorio XIV., & Paulo V. Prædecessoribus pariter Nostri approbatis, & confirmatis, consona dignosceretur; neque vero in praxi utiliter observari posse judicaretur: Ex decreto Congregationis Generalis ejusdem Societatis, quæ Anno Domini MDCLXI. habita fuit, delata res est ad diem memorie Prædecessorem pariter Nostrium Alexandrum Papam VII., eique humiliter supplicatum fuit pro relatæ Innocentianæ Constitutionis abrogatione.

Alexander VII. Breve Innocentianæ quod triennalem Superiorum Localium, & Provincialium durationem, præscriptamque, post exacta respectivo triennia, ab Officiis hujusmodi cessationem, non modo contrarium prædictarum Legum, & Constitutionum tenorem optime respectum haberet; sed etiam experientia edoctum complurium, & gravium incommodorum, quæ ex præfati Innocentiani Brevis observantia eidem Societati jam obvenerant, ab aliquibus retro anni ejusdem Brevis executionem suspendisset; & quidem per hujusmodi suspensiones pluribus gravibusque periculis, & inconvenientibus occursum esse, magnæque, & multiplices dictæ Societati utilitates obvenisse dignosceret: Haud ægre adductus fuit, ut hujusmodi Innocentianæ Prædecessoris statutum, & ordinationem de triennali Superiorum, & Officialium prædictorum duratione, & de cessatione unius anni cum dimidio a quocumque hujusmodi superioritatum, & Officiorum exercitio, postquam aliquod ex ipsis per triennium quis obtinisset,